

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce: **J. F.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11.7.2013 č.j. X, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 21.5.2013, **o nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21.5.2013 žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., neboť žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění ke dni 29.4.2010, k němuž byl uznán invalidním.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal námitky, v nichž uvedl, že s uvedeným rozhodnutím nesouhlasí, protože se léčí celý život a práce pro něj nebyla a nebude. Jeho námitky žalovaná zamítla s odkazem na ust. § 40 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb., které stanoví potřebnou dobu pojištění a která podle § 40 odst. 1 písm. f) citovaného zákona činí u žalobce pět let. V rozhodném období, tj. od 29.4.2000 do 28.4.2010 lze žalobci započítat pouze jeden rok a v období od 29.4.1990 do 28.4.2010 získal žalobce 1.656 dnů pojištění, tj. čtyři roky a 196 dnů.

Žalobce proti rozhodnutí žalované o námitkách podal včasnou žalobu, ve které poukázal na to, že se léčí pro psychiatrické potíže. I když byl psychicky nemocný pracoval na stavbě jako pomocný dělník u Inženýrských staveb Ostrava-Bártovice. Tam se mu stal pracovní úraz, od té doby schopen pracovat není a práce pro něj ani není. Žádá, aby mu byl invalidní důchod vyplácen se zpětnou platností od doby schválení invalidity.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 11.7.2013 č.j. X, připojeným posudkovým i dávkovým spisem žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného dávkového i posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 23.4.2013 invalidním s tím, že datum vzniku invalidity bylo dle tohoto posudku stanoveno na 29.4.2010. Rozhodnutím ze dne 21.5.2013 žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění potřebné doby pojištění pro nárok na tento důchod, jak vyplývá z obsahu dávkového spisu žalobce. Součástí dávkového spisu žalobce je mimo jiné osobní list důchodového pojištění, z něhož krajský soud zjistil, že v období od 29.4.2000 do 28.4.2010 lze žalobci započítat pouze jeden rok a v období od 29.4.1990 do 28.4.2010 získal žalobce 1.656 dnů pojištění, tj. čtyři roky a 196 dnů.

Podle ust. § 40 odst. 1 písm. f/ zákona č. 155/1995 Sb. potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků. Podle odst. 2 téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10-ti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20-ti let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 let. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10-ti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

Krajský soud, který v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. 11.7.2013 byl invalidní a jednalo se o invaliditu I. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 1, písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění, přičemž datum vzniku této invalidity bylo stanoveno na 29.4.2010. Žalobce avšak v rozhodném období má dle osobního listu důchodového pojištění vykázanu započitatelnou dobu pojištění ve shora uvedeném rozsahu. Žalobce tedy nesplňoval druhou podmínku nutnou pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, tj. potřebnou podmínku doby pojištění ve smyslu shora citovaného ustanovení § 40 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Za situace, kdy žalobce jinou dobu pojištění v řízení neprokázal krajskému soudu nezbylo než jeho žalobu jako nedůvodnou zamítnout, přičemž nemohl přihlídnout k žalobní námitce týkající se nepříznivého zdravotního stavu žalobce a k tomu, že neměl a

nemá pracovní uplatnění. Krajský soud k tomu dodává, že na uvedené rozhodnutí nemůže mít vliv ani vykazované dřívější pobírání plného invalidního důchodu žalobce, tedy náhradní doba pojištění v období od 21.2.1992 do 17.7.1993.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 31. října 2013

JUDr. Petr Indráček

Samosoudce